

Rapport

Datum: 9 november 2006
Rapportnummer: 2006/361

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de officier van justitie te Dordrecht zijn verzoek om een voorwaardelijk sepot om te zetten in een onvoorwaardelijk sepot heeft afgewezen.

Beoordeling

Algemeen

Op 1 januari 2005 vond er tussen verzoeker en zijn zwager onenigheid plaats waarbij verzoeker verbale bedreigingen naar zijn zwager zou hebben geuit. De zwager van verzoeker deed hiervan aangifte bij de politie. De officier van justitie te Dordrecht liet verzoeker op 15 april 2005 weten dat de zaak tegen hem werd geseponneerd. De officier van justitie stelde hierbij de voorwaarde dat verzoeker zich binnen één jaar niet schuldig zou maken aan een strafbaar feit dan wel zich op andere wijze zou misdragen.

Verzoeker liet de officier van justitie weten dat hij het hiermee niet eens was. De officier van justitie deelde hem hierop schriftelijk mee dat hij zijn eerder ingenomen standpunt niet wijzigde.

Verzoeker wendde zich vervolgens tot de Nationale ombudsman.

I. Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat de officier van justitie te Dordrecht zijn verzoek om een voorwaardelijk sepot om te zetten in een onvoorwaardelijk sepot heeft afgewezen.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de kwestie met zijn zwager heeft uitgesproken en dat zijn zwager de aangifte op 6 september 2005 heeft ingetrokken.

2. De minister van Justitie liet weten het College van procureurs-generaal in verband met deze klacht om inlichtingen te hebben gevraagd. De minister gaf aan zich te verenigen met het oordeel van het College dat de klacht niet gegrond was. Hij liet in reactie op de klacht, en ter beantwoording van enkele vragen van de Nationale ombudsman onder meer het volgende weten. De beslissing tot het al dan niet stellen van voorwaarden bij een sepot behoort tot de beleidsvrijheid van de officier van justitie. Met het stellen van een voorwaarde bij een sepot wordt beoogd een gedragsbeïnvloeding te bereiken bij een verdachte. De algemene voorwaarde houdt in dat de veroordeelde zich voor het einde van de proeftijd niet schuldig maakt aan een strafbaar feit. Het stellen van voorwaarden bij een sepot hangt af van de aard van het delict en de omstandigheden van het geval. Zo wordt het voorwaardelijk sepot regelmatig toegepast in gevallen van huiselijk geweld, aldus de minister van Justitie.

In de zaak van verzoeker ging het om een bedreiging met het in brand steken van het huis van zijn schoonfamilie. De officier van justitie achtte het uitbrengen van een dagvaarding of het aanbieden van een transactie aan verzoeker niet opportuun; vanwege de aard van de strafbare feiten en de beperkte kring waarbinnen deze zaak zich had afgespeeld was er onvoldoende gemeenschapsbelang aanwezig om tot vervolging over te gaan.

Ook al ging het in de zaak van verzoeker om een feit van relatief geringe ernst, toch vond de officier van justitie het wenselijk om uit oogpunt van gedragsbeïnvloeding en het voorkomen van recidive een voorwaarde aan het sepot te verbinden, zo liet de minister van Justitie weten. Daarmee werd de waarborg ingebouwd dat de zaak na een eventueel nieuw strafbaar feit binnen de proeftijd alsnog aan de rechter kon worden voorgelegd.

II. Beoordeling

3. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

Op grond van het bepaalde in artikel 167 van het Wetboek van Strafvordering (zie Achtergrond) is de officier van justitie bevoegd om te beslissen dat in een concrete zaak geen vervolging wordt ingesteld of dat voorwaardelijk van vervolging wordt afgezien.

Indien een officier van justitie besluit om een zaak te seponeren, dient hij bij de beslissing of hij wel of geen voorwaarden aan dit sepot verbindt het maatschappelijk belang af te wegen tegen het persoonlijk belang van de verdachte. Op deze afweging van belangen is het redelijkheidsvereiste van toepassing.

4. De officier van justitie komt een ruime beoordelingsvrijheid toe bij de beslissing om een zaak te seponeren en hieraan al dan niet voorwaarden te verbinden. Slechts wanneer de officier van justitie niet in redelijkheid heeft kunnen besluiten om aan een sepot een voorwaarde te verbinden, kan van een niet-behoorlijke gedraging worden gesproken.

5. De officier van justitie te Dordrecht besloot om de zaak tegen verzoeker te seponeren vanwege de beperkte kring waarin het feit zich had afgespeeld. De officier van justitie achtte het uit oogpunt van gedragsbeïnvloeding en het voorkomen van recidive noodzakelijk een voorwaarde te verbinden aan het sepot.

Het feit dat de zwager van verzoeker op enig moment zijn aangifte heeft ingetrokken doet niet af aan de bevoegdheid van de officier van justitie om de zaak tegen verzoeker voorwaardelijk te seponeren. Immers, ook zonder aangifte kan de officier van justitie iemand vervolgen wegens een verdenking van een bedreiging met brandstichting.

6. In aanmerking genomen de eerder genoemde beoordelingsvrijheid van de officier van justitie is de Nationale ombudsman van oordeel dat de officier van justitie niet in strijd heeft gehandeld met het redelijkheidsvereiste door te weigeren de voorwaarde bij het sepot te

laten vervallen.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de officier van justitie te Dordrecht is niet gegrond.

Onderzoek

Op 30 september 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer Ö. te Rotterdam, met een klacht over een gedraging van officier van justitie te Dordrecht. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Justitie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Justitie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd de minister van Justitie een aantal specifieke vragen gesteld. Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Verzoeker maakte van die gelegenheid geen gebruik.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De minister van Justitie deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

Verzoekers verzoekschrift van 28 september 2005;

De kennisgeving voorwaardelijke niet vervolging van 15 april 2005;

De brief van 6 september 2005 van verzoekers zwager betreffende de intrekking van zijn aangifte;

Standpunt van de Minister van Justitie van 10 maart 2006 met bijlage;

Brief van de officier van justitie aan verzoeker, gedateerd "2005".

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Artikel 167 van het Wetboek van Strafvordering

"1. Indien naar aanleiding van het ingestelde opsporingsonderzoek het openbaar ministerie van oordeel is dat vervolging moet plaats hebben, gaat het daartoe zo spoedig mogelijk over.

2. Van vervolging kan worden afgezien op gronden aan het algemeen belang ontleend.

3. Indien het eerste lid toepassing vindt, doet het openbaar ministerie een ieder, die te kennen heeft gegeven zich terzake van zijn vordering tot schadevergoeding overeenkomstig artikel 51a als benadeelde partij te willen voegen in het strafproces, zo spoedig mogelijk als het dit gelet op het belang van het onderzoek in de zaak mogelijk acht, hiervan schriftelijk mededeling. Het openbaar ministerie zendt betrokkene onverwijld het formulier, bedoeld in artikel 51b, eerste lid, toe."